

60 к.

Група „В“

Команди	1	2	3	4
1 Аргентина		8.06. Мілан	13.06. Неаполь	18.06. Неаполь
2 Камерун	8.06. Мілан		18.06. Барі	14.06. Барі
3 СРСР	13.06. Неаполь	18.06. Барі		9.06. Барі
4 Румунія	18.06. Неаполь	14.06. Барі	9.06. Барі	

ДОВІДНИК-КАЛЕНДАР

ФУТБОЛ

КИЇВ
„ЗДОРОВ'Я“
1990

ДОВІДНИК–
ФУТБОЛ
КАЛЕНДАР
'90

КИЇВ
«ЗДОРОВ'Я»
1990

КИЇСФ. «НАШІ ВІВРІ»

Автори:

Богдан Білейчук, Володимир Боденчук, Юрій Бондар,
Дмитро Герасименко, Василь Гнатюк, Валерій Золотарьов,
Петро Лейко, Микола Моторний, Валерій Рекунов,
Василь Сайко, Павло Шваб

Упорядник А. М. Романенко

Фотокореспонденти
Микола Бочок, Петро Лейко, Олексій Сірош

Редактор Б. А. Нартовський

Ф 4204000000-067
М209(04)-90 168.90

ISBN 5-311-00569-6

© Богдан Білейчук,
Володимир Боденчук,
Юрій Бондар,
Дмитро Герасименко,
Василь Гнатюк,
Валерій Золотарьов,
Петро Лейко,
Микола Моторний,
Валерій Рекунов,
Василь Сайко,
Павло Шваб, 1990

Упорядник © А. М. Романенко, 1996
Фотозйомка © Микола Бочок,
Петро Лейко,
Олексій Сірош,
1990

ЗА ЄВРОПЕЙСЬКІ КУБКИ

Кубок європейських чемпіонів. Цей найпрестижніший приз клубного футболу континенту розігрується з 1956 р. (початок турніру в 1955 р.), коли у фінальному двобої мадрідського «Реала» і «Фіорентіни» було виявлено першого переможця. Нагородою володіли: 1956—1960 — «Реал» (Мадрід, Іспанія), 1961—1962 — «Бенфіка» (Ліссабон, Португалія), 1963 — «Мілан» (Італія), 1964—1965 — «Інтер» (Мілан, Італія), 1966 — «Реал» (Мадрід, Іспанія), 1967 — «Селтік» (Глазго, Шотландія), 1968 — «Манчестер Юнайтед» (Англія), 1969 — «Мілан» (Італія), 1970 — «Фейеноорд» (Роттердам, Голландія), 1971 — 1973 — «Аякс» (Амстердам, Голландія), 1974—1976 — «Баварія» (Мюнхен, ФРН), 1977—1978 — «Ліверпуль» (Англія), 1979—1980 — «Ноттінгем Форест» (Англія), 1981 — «Ліверпуль» (Англія), 1982 — «Астон Вілла» (Бірмінгем, Англія), 1983 — «Гамбург» (ФРН), 1984 — «Ліверпуль» (Англія), 1985 — «Ювентус» (Турін, Італія), 1986 — «Стяуа» (Бухарест, Румунія), 1987 — «Порто» (Португалія), 1988 — «Ейндховен» (Голландія), 1989 — «Мілан» (Італія).

Розиграш, що завершився 24 травня минулого року фінальним матчем у Барселоні на знаменитому стадіоні «Ноу Камп» у присутності 97 тисяч глядачів, став тріумфом італійського «Мілана». У півфіналі італійці подолали не кого-небудь, а славнозвісний «Реал» (Мадрід). Завважте, що у повторному матчі на своєму полі «Мілан» буквально нокаутував суперника — 5 : 0.

У одні ворота, як кажуть, пройшов і фінальний матч. Гравцям армійського клубу «Стяуа» з Румунії, який, до речі, впівв з боротьби наш «Спартак», «Мілан» відвів роль статистів. Перемога з рахунком 4 : 0 (по два м'ячі забили рекруті з Голландії Гулліт і Ван Бастиен) після 20-річної перерви повернула КЕЧ у Мілан.

У віршальному матчі «Мілан» виступав у такому складі: Г. Галлі, Тассотті, Косгакурта (Ф. Галлі), Баресі, Мальдині, Коломбо, Райкаард, Донадоні, Анчелотті, Гулліт (Вірдіс), Ван Бастиен, Трепер — Арріго Саккі.

У черговому турнірі КЕЧ від Радянського Союзу стартував чемпіон-88 «Дніпро» з Дніпропетровська. Першим суперником став клуб «Лінфілд» (Белфаст). Гра проходила в Північній Ірландії в Рексемі й завершилась перемогою «Дніпра» — 2 : 1 (Кудрицький — два). Зазначимо, що господарі поля зуміли «розмочити» рахунок лише за хвилину до закінчення матчу з пенальті.

Повторний поєдинок у Дніпропетровську, хоча й носив чисто формальний характер, зібрав на трибунах «Метеора» 28 тисяч

уболівальників. Господарі забили м'яч уже на 7-й хвилині матчу (Сов) і на цьому заспокоїлись — 1:0.

Зазначимо, що після матчів $\frac{1}{16}$ фіналу з турніру вибули такі знані на європейській арені клуби як «Інтер» (Мілан) і «Глазго Рейндже́рс».

На наступному етапі «Дніпру» випав значно сильніший суперник — «Тіроль» (Інсбрук, Австрія). Перемога в першому матчі на «Метеорі» — 2:0 (Юдін, Сон) далася нашим землякам нелегко. Знаменитий наставник Ернст Хаппель зумів зробити з «Тіроля» достатньо боєздатний клуб, у складі якого на перших ролях перебували сильні майстри — Пецдай, Пакульт, Х. Мюллер та інші.

Високий клас «Тіроль» підтверджив у повторному матчі в Інсбруку. Господарі тривалий час вели в рахунку, але за 10 хв. до фінального свистка дніпропетровці зрівняли його — 2:2 (Сон, Лютий).

Жереб вибрал у суперники «Дніпру» в $\frac{1}{4}$ фіналу знамениту «Бенфіку» (Лісабон) з Португалії.

Після чотирьох матчів «Дніпра» таблиця виступів радянських команд у Кубку європейських чемпіонів набула такого вигляду:

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Динамо» К	10	52	28	11	13	72—42	67
2. «Дніпро»	2	10	5	3	2	15—9	13
3. «Спартак»	3	12	5	2	5	20—14	12
4. «Аракат»	1	6	5	0	1	14—5	10
5. «Динамо» Мн	1	6	3	2	1	13—8	8
6. «Зеніт»	1	4	3	0	1	7—4	6
7. ЦСКА	1	4	2	1	1	5—3	5
8. «Зоря»	1	4	2	1	1	3—1	5
9. «Торпедо» М	2	4	0	3	1	0—1	3
10. «Динамо» ТБ	1	4	1	0	3	7—8	2
Разом	23	106	54	23	29	156—95	131

Кубок володарів кубків. Виповнюється 30 років цьому турніру, адже перші матчі його пройшли 1960 р. Через п'ять років у КВК дебютували радянські футболісти — київське «Динамо» зустрілося з швейцарським «Колрейном» і здобуло дві перемоги. Кубком кубків володіли: 1961 — «Фіорентіна» (Флоренція, Італія), 1962 — «Атлетіко» (Мадрид, Іспанія), 1963 — «Тоттенхем Хотспур» (Лондон, Англія), 1964 — «Спартінг» (Лісабон, Португалія), 1965 — «Вест Хем» (Лондон, Англія), 1966 — «Боруссія» (Дортмунд, ФРН), 1967 — «Баварія» (Мюнхен, ФРН), 1968 — «Мілан» (Італія), 1969 — «Слован» (Братіслава, Чехословаччина), 1970 — «Манчестер Сіті» (Англія), 1971 — «Челсі» (Лондон, Англія), 1972 — «Глазго Рейндже́рс» (Шотландія), 1973 — «Мілан» (Італія), 1974 — «Магдебург» (НДР), 1975 — «Динамо» (Київ, СРСР), 1976 — «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія), 1977 — «Гамбург» (ФРН), 1978 — «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія), 1979 — «Барселона» (Іспанія), 1980 — «Валенсія» (Іспанія), 1981 — «Динамо» (Тбілісі, СРСР), 1982 — «Барселона» (Іспанія), 1983 — «Абердин» (Шотландія), 1984 — «Ювентус» (Турін, Італія), 1985 — «Евертон» (Ліверпуль, Англія), 1986 — «Динамо» (Київ, СРСР), 1987 — «Аякс» (Амстердам, Голландія), 1988 — «Мехелен» (Бельгія), 1989 — «Барселона» (Іспанія).

Фінальний матч відбувся 10 травня минулого року в Берні. «Барселона» зустрілася з італійською «Сампдорією» і перемогла 2:0. (м'ячі забили Салінас і Рекарте). Вигравши вирішального

матчу дався іспанському клубові нелегко, бо в складі «Сампдорії» було чимало майстрів високого класу — Манніні, Манчині, Серезо і особливо Віаллі, надія італійського футболу на чемпіонаті світу 1990 р. «Барселона» виступала в такому складі: Субікаррета, Мілла (Солер), Алонсіо, Александро, Урбано, Амор, Еусебіо, Роберто, Лінекер, Салінас, Бегурістайн (Рекарте). Тренер — Йохан Круїф.

У турнірі КВК, що завершився цього року, від нашої країни виступав фіналіст Кубка СРСР 1989 р. московське «Торпедо». Володар Кубка «Дніпро» стартував у КЕЧ.

У $\frac{1}{16}$ фіналу на автозаводців чекав ірландський клуб «Корк Сіті». В першій грі, що пройшла на стадіоні «Торпедо», явно сильнішими були господарі — 5:0 (Гречев — два, Ю. Савичев, Чугунов, Афанасьев). Перемогли торпедівці і в Корку 1:0 (Ю. Савичев).

У наступному колі москвичі зіткнулися з добре знайомим «Грассхоппером» з швейцарського міста Цюріха. Знову перша гра відбулася в Москві. Ще у першому таймі господарі відкрили рахунок (Ю. Савичев), здавалося, що вони зуміють розвинути успіх чи, принаймі, утримати мінімальну перевагу до фінального свистка. Однак не так сталося, як гадалось — за хвилину до завершення матчу «коникам» з Цюріха вдався влучний удар — 1:1. Щодо свого поля, то швейцарці виявилися на ньому не надто гостинними. Вони буквально розгромили свого радянського візаві — 3:0.

У зведеній таблиці виступів наших команд у Кубку володарів кубків торпедівці столиці, здобувши п'ять очок, перемістилися на третє місце, випередивши володаря КВК 1981 р. тбіліське «Динамо». Цей факт, однаке, слугує москвичам слабкою втіхою. А таблиця має такий вигляд:

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Динамо» К	3	24	18	3	3	60—19	39
2. «Динамо» М	4	29	15	8	6	46—25	38
3. «Торпедо» М	6	23	10	8	5	32—20	28
4. «Динамо» ТБ	3	21	11	3	7	30—17	25
5. «Спартак»	2	10	4	3	3	14—10	11
6. «Шахтер»	2	8	4	2	2	16—12	10
7. «Динамо» Мн	1	6	2	3	1	6—4	7
8. СКА Р	1	4	3	0	1	6—2	6
9. «Аракат»	1	4	1	2	1	12—5	4
10. «Металіст»	1	4	1	1	2	4—3	3
11. «Карпати»	1	2	0	1	1	3—4	1
Разом	25	135	69	34	32	229—121	172

Кубок УЄФА. Цей турнір раніше називався «Кубок ярмарків». Останній розігрувався в 1958—1970 рр. (перші матчі — у 1955 р.). З 1971 р. Кубок має нинішній статус. Ним володіли: 1958 — м. Барселона (Іспанія), 1960 — «Барселона» (Іспанія), 1961 — «Рома» (Рим, Італія), 1962 і 1963 — «Валенсія» (Іспанія). 1964 — «Сарагоса» (Іспанія), 1965 — «Ференцварош» (Будапешт, Угорщина), 1966 — «Барселона» (Іспанія), 1967 — «Динамо» (Загреб, Югославія), 1968 — «Лідс» (Англія), 1969 — «Ньюкасл» (Англія), 1970 — «Арсенал» (Лондон, Англія), 1971 — «Лідс» (Англія), 1972 — «Тоттенхем Хотспур» (Лондон, Англія), 1973 — «Ліверпуль» (Англія), 1974 — «Фейеноорд» (Роттердам, Голландія), 1975 — «Боруссія» (Мемхенгладбах, ФРН), 1976 — «Ліверпуль» (Англія), 1977 — «Ювентус» (Турін, Італія), 1978 — «Ейнд-

ховен» (Голландія), 1979 — «Боруссія» (Менхенгладбах, ФРН), 1980 — «Ейнтрахт» (Франкфурт-на-Майні, ФРН), 1981 — «Іпсвіч» (Англія), 1982 — «Гетеборг» (Швеція), 1983 — «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія), 1984 — «Тоттенхем Хотспур» (Лондон, Англія), 1985 і 1986 — «Реал» (Мадрід, Іспанія). 1987 — «Гетеборг» (Швеція), 1988 — «Байєр» (Леверкузен, ФРН), 1989 — «Наполі» (Неаполь, Італія).

У двох фінальних матчах зустрілися італійський «Наполі» і «Штутгарт» (ФРН). З травня минулого року стадіон «Сан-Паоло» в Неаполі зібрал 83 тисячі глядачів. Рахунок відкрили гості (Гаудіно), але в другому таймі долю матчу вирішили влучні удари аргентінця Марадони і бразильця Кареки, які виступають за італійський клуб — 2 : 1.

Повторний матч відбувся через 14 днів у Штутгарті. Сильнішими були гості, вони вели в рахунку — 3 : 1 (Алемао, Ферара, Карека). Але спочатку в свої ворота забив м'яч півзахисник ді Наполі, а на 90-й хв відзначився О. Шмалер, який недавно вийшов на заміну, — 3 : 3 (ще один гол на рахунку Клінсманна). За підсумком двох матчів Кубок УЄФА дістався «Наполі». Клуб виступав у такому складі: Жуліано, Реніка, Коррадіні, Франкіні, ді Наполі, Фусі, Алемао (Караннанте), Ферара, Карневале, Карака (Більярді), Марадона. Тренер — Оттавіо Б'янкі.

Тепер про турнір, що завершиться цього року і з якого вже вибули всі чотири радянські команди. Він розпочався матчами 1/32 фіналу. Київське «Динамо» зустрічалося з угорським клубом МТК-ВМ (Будапешт). У першому матчі господарями були кияни, вони перемогли — 4 : 0 (Протасов, Рац — два, Яковенко). І в повторному поєдинку сильнішими були динамівці. Вони вели в рахунку протягом більшості ігрового часу. І варто було угорцям за хвилину до кінця матчу зрівнятися з гостями, як кияни відповіли стрімкою контратакою — 1 : 2 (Засець, Саленко).

Суперником «Жальгіріса» на цьому етапі був клуб «Гетеборг», якому двічі вдавалося підкорити Кубок УЄФА. У Вільнюсі — 2 : 0 (Фрідрікас — два), а ще Баранаускас не реалізував пенальті. На своєму полі футболісти Швеції взяли реванш — 1 : 0, але в наступне коло вийшли литовські спортсмени.

«Спартак» перший матч провів у Бергамо з італійською «Атлантою» — 0 : 0. Натомість в Москві наші футболісти були результативними — 2 : 0 (Черенков, Родіонов).

Четвертий учасник від Радянського Союзу — ленінградський «Зеніт» приймав датський клуб «Нествед» і переміг — 3 : 1 (Чухлов, Степанов, Попелнуха), хоча рахунок відкрили гості. В повторному поєдинку була зафіксована ніччя — 0 : 0.

Таким чином, усі чотири наші колективи вийшли в 1/16 фіналу. На цьому етапі динамівці Києва приймали «Банік» з Острави. Перемога в столиці України — 3 : 0 (Михайличенко, Безсонов, Литовченко) забезпечила і загальну перемогу. Так і сталося, бо в Остраві господарі спромоглися лише вирвати ніччю — 1 : 1 (Безсонов).

Литовський клуб фактично був покаутований у Белграді, де поступився «Црвені звезді» — 1 : 4 (Іванаускас). У Вільнюсі «Жальгіріс» також поступився — 0 : 1 і вибув з розіграшу.

Така ж доля спіткала і «Спартак». Москвичі поступилися «Кельну» (ФРН) — 1 : 3 (Черепков) на його полі, хоча першими відкрили рахунок. У Москві реванш узяти не вдалося — 0 : 0.

Ще одна команда з ФРН — «Штутгарт» була суперником «Зеніта». В Ленінграді він поступився — 0 : 1, а в Штутгарті гос-

подарі вчинили нашому представникові справжній розгром — 5 : 0.

У 1/8 фіналу Кубка УЄФА вийшло лише київське «Динамо». Але й для цього цей етап став завершальним. Наши земляки зустрілися з відомою їм «Фіорентиною». В Перуджі (стадіон у Флоренції був на реконструкції) не без допомоги судді з ФРН К.-Х. Тричлера перемогли італійці — 1 : 0. На совіті арбітра вилучення Яремчука, а також сумнівний 11-метровий. Сподівання на повторний матч не справдилися: чи то динамівці не підготувалися належним чином, чи начальник Управління спортивних споруд Держкомспорту УРСР Б. Воскресенський завинив, передчасно відкривши з-під плівки поле Республіканського стадіону, чи інші обставини завадили, але 70 тисяч глядачів у Києві так і не дочекалися гола — 0 : 0. Як і 20 років тому, динамівці не зуміли подолати флорентійський бар'єр. До речі, і 1969 року зустрічались з «Фіорентиною» в 1/8 фіналу.

Після цих матчів сумарна таблиця виступів радянських команд у Кубку УЄФА набула такого вигляду:

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Спартак»	11	56	32	10	14	91—62	74
2. «Динамо» Тб	6	26	13	5	8	39—32	31
3. «Динамо» К	6	24	11	8	5	29—15	30
4. «Торпедо» М	3	12	7	2	3	26—17	16
5. «Динамо» Мн	3	14	7	2	5	22—13	16
6. «Шахтер»	3	10	6	1	3	14—12	13
7. «Динамо» М	5	14	5	3	6	15—15	13
8. «Арагат»	1	6	5	0	1	11—5	10
9. «Дніпро»	3	10	3	3	4	10—11	9
10. «Чорноморець»	2	6	2	1	3	6—9	5
11. «Зеніт»	3	8	2	1	5	7—18	5
12. «Жальгіріс»	2	6	2	0	4	7—11	4
13. ЦСКА	1	2	1	0	1	2—2	2
Разом	49	194	96	36	62	279—222	228

У розиграшах європейських кубкових турнірів, що завершаться цього року напередодні світового чемпіонату в Італії, залишилась лише одна радянська команда — «Дніпро». На 1 січня ц. р. наші колективи додали до загального доробку 26 ігор, в яких було здобуто 11 перемог, 7 матчів закінчилися внічию і у 8 матчах було зафіксовано поразку радянських команд.

Загальна кількість виступів наших клубів у європейських кубкових турнірах наближається до ста. Пропонуємо зведену таблицю цих виступів:

	Т	І	В	Н	П	М	О
1. «Динамо» К	19	100	57	22	21	161—76	136
2. «Спартак»	16	78	41	15	22	125—86	97
3. «Динамо» Тб	10	51	25	8	18	76—57	58
4. «Динамо» М	9	43	20	11	12	61—40	51
5. «Торпедо» М	11	39	17	13	9	58—38	47
6. «Динамо» Мн	5	26	12	7	7	41—25	31
7. «Арагат»	3	16	11	2	3	37—15	24
8. «Шахтар»	5	18	10	3	5	30—24	23
9. «Дніпро»	5	20	8	6	6	25—20	22
10. «Зеніт»	4	12	5	1	6	14—22	11
11. ЦСКА	2	6	3	1	2	7—5	7
12. СКА Р	1	4	3	0	1	6—2	6
13. «Зоря»	1	4	2	1	1	3—1	5
14. «Чорноморець»	2	6	2	1	3	6—9	5
15. «Жальгіріс»	2	6	2	0	4	7—11	4
16. «Металіст»	1	4	1	1	2	4—3	3
17. «Карпати»	1	2	0	1	1	3—4	1
Разом	97	435	219	93	123	664—438	531

СПРАВОЧНОЕ ИЗДАНИЕ

Бондарь Юрий Владимирович
Гнатюк Василий Вячеславович
Рекунов Валерий Петрович и др.

Футбол-90

Справочник-календарь

Киев, «Здоров'я»
(На украинском языке)

Художник обкладинки С. В. Чурій. Художній редактор М. Ф. Кормило,
Технічний редактор Ж. М. Головко. Коректори Н. К. Багдасар'ян,
В. І. Коваль

ІБ 4192

Здано до складання 02.03.90. Підп. до друку 30.03.90. БФ 05056. Формат
84×108₃₂. Папір друк. № 2. Гарн. звич. нов. Друк. вис. Ум. друк. арк.
7,14. Ум. фарб.-відб. 7,78. Обл.-вид. арк. 9,35. Тираж 142 000 прим.
Зам. 0—107. Ціна 60 к.

Видавництво «Здоров'я», 252601, МСП, Київ-1, вул. Чкалова, 65.

Надруковано з матриць книжкової фабрики «Жовтень» на Київській
книжковій фабриці, 252054, Київ-54, вул. Воровського, 24.